

[Finansministeren.]

står udenfor Atlantpagten; jeg vil slet ikke tale om, hvad de østlige lande anvender, det er jo endnu meget mere i forhold til deres indtægter.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersens bemærkninger giver mig vist ikke anledning til modbemærkninger. Jeg synes ikke, det er praktisk her at gå nærmere ind på de drøftelser, som har fundet sted — ellers kunne der jo nok være et og andet at sige.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, det ville være beskedent at nedsætte militærudgifterne med 50 pct. Jeg gad dog vidst, om det er ret mange, der kan dele den betragtning. Det ærede medlem mente, der var større chance, når hans parti kom til magten. Jeg synes, at i de lande, hvor hans parti er ved magten, er militærudgifterne sådan, at jeg ikke venter mig noget godt af et styre her i landet dirigeret af det ærede medlems parti.

Må jeg slutte med at sige, at den delvise afvikling af tilskudsordningerne, som regeringen havde foreslået, bliver jo nu gennemført, og det er vi veltilfredse med. Det vil give os rigtigere prisforhold med hensyn til visse væsentlige varer og dermed animere befolkningen til at økonomisere med disse varer. Vi tror — og dør er vi enige med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen —, det er rigtigt, at vi nærmer os en tilstand, hvor man som en hovedregel betaler for varerne, hvad de koster at fremstille.

Der bliver nu gennemført forskellige skattelettelser og sociale ydelser efter de linier, regeringen havde foreslået, men i noget udvidet omfang på visse punkter. Der kan jo altid gives gode argumenter for forskellige sociale ydelser, det er vi forståeligt allesammen enige om, men man må naturligvis se på, hvad man i en given situation har råd til; det hele skal jo bedømmes i sammenhæng med de besparelser, man samtidig har foreslået.

Det finansielle resultat ville efter regeringens oplæg være blevet en lille forbedring af statsfinanserne, visselig meget beskedent, men efter vor mening dog et skridt i den rigtige retning. Således som det nu ligger, vil det blive en lille forringelse af statsfinanserne, altså en udvikling i den modsatte retning. Selvom beløbet ikke er stort i forhold til statsbudgettet, så beklager jeg denne forandring. Jeg tror, det havde været sagligt rigtigere at gennemføre en

mindre forbedring af statsfinanserne fremfor den lille forringelse, der nu vil ske.

Der kan føres lange debatter om, hvorvidt vi i øjeblikket er på den ene eller den anden side af balancepunktet i statsfinanserne, det er der til syvende og sidst ingen af os der kan vide noget bestemt om; alt, hvad vi kan sige, er, at vi formentlig er i nærheden af dette balancepunkt. Afgørende er imidlertid, at selvom der er sket en betydelig forbedring i vor valutastilling, er valutareserven dog endnu kun lille, og derfor ville det i virkeligheden være det rigtige stadig at føre en meget tilbageholdende finanspolitik. Regeringen har imidlertid måttet indrette sig på de foreliggende politiske muligheder, og efter de politiske muligheder, der forelå i den givne situation, ser det ud til, at den finanspolitik, som dækkes af et flertals indstilling eller regeringens indstilling i udvalget, er den rigtigste. Jeg skal derfor anbefale den til gennemførelse.

Ordføreren (Edvard Sørensen): Jeg har nogle få bemærkninger at gøre i anledning af enkelte af de udtalelser, det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremsatte i formiddags. Det ærede medlem bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at man fra socialdemokratisk side havde ført overbudspolitik, og påpegede, at det var der ikke tale om, socialdemokraterne havde holdt sig indenfor de 50 mill. kr., som de skønnede der var mere i statsbudgettet, og som kunne bruges til lempelser. Jeg må være af den opfattelse, at når det forslag, som socialdemokraterne har stillet, andrager 39 mill. kr. mere end det forslag, der foreligger fra regeringens side, så er det et overbud i forhold til regeringens forslag, som de tre partier har sluttet sig til.

Endvidere gjorde det ærede medlem nogle bemærkninger til mig om, at jeg havde tidligere ønsket større skattelettelser, og han spurgte, om jeg nu var så loyal, at jeg ikke længere ønskede det. Jeg kan sige til det ærede medlem, at jeg ønsker det stadig, og jeg kan tilføje, at mig bekendt ønsker mit parti det også stadig, men jeg ønsker det ikke på den måde, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen foreslår. Det forslag, der er stillet fra socialdemokratisk side, følger den linie, at en større og større kreds af befolkningen bliver fritaget for at betale indkomstskat og fælleskommunal udligningskat.